

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/139/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6323200925
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6323200925.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyni: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00 166 073, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 5.800,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. BR-2C/23/2023 – 56 zo dňa 20. 09. 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. BR-2C/23/2023 – 56 zo dňa 20. 09. 2023 p o t v r d z u j e.
- II. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.800,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania (výrok II.). Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 5.800,- Eur s odôvodnením, že Okresný súd Brezno rozsudkom zo dňa 10.05.2021 sp. zn. 3T/108/2020 uznal žalovaného za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého obeťou bola E. F.. Žalovanému súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s dohľadom probačného a mediačného úradníka. Zároveň uložil páchatelovi zákaz v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia požívať alkoholické nápoje a iné omamné látky a uložil mu ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Rozhodnutím zo dňa 01.04.2022 č. 12272/2022/143 žalobkyňa, na základe žiadosti obeti trestného činu priznala odškodnenie v sume 5.800,- Eur, ktoré jej bolo uhradené dňa 12.04.2022. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania pri právnom posúdení podľa § 12 ods. 3, § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 274/2017 Z. z., § 193 zákona č. 160/2015 Z. z., dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané a nesporné, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 3T/108/2020-594 zo dňa 10.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.05.2021 uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa mesiaca november 2019 do 28.04.2020 v D., C. X v rodinnom dome spôsobil opakovane psychické a fyzické utrpenie svojej družke E. F. tým, že jej opakovane, často pod vplyvom alkoholu, vulgárne nadával, opakovane sa jej vyhrážal, konkrétne dňa 03.01.2020 v čase okolo 20.00 h telefonicky kontaktoval svoju družku E. F., pričom jej nadával „ty suka pojebaná“ a vyhrážal sa jej so slovami „drž piču, lebo ti rozbijem hlavu“, „chceš, aby som ťa zabil?, ty suka, chceš?; tak to budeš mať,

ty suka pojebaná, j to príde“, svoju družku fyzicky napádal tak, že jej vykrúcal ruky, udieral ju po tele a do tváre, vyhadzoval ju z domu, ako i dňa 03.01.2020, kedy v čase okolo 22.00 h prišiel za E. F. na adresu ul. C. XXX/XX, D., kde v dome F. a E. B., obaja bytom na tej istej adrese, fyzicky napadol E. F. tak, že ju jedenkrát udrel otvorenou dlaňou ruky po tvári a jedenkrát ju udrel otvorenou dlaňou ruky po chrbte, čo už dňa 29.04.2020 pociťovala ako neúnosné a zavolała hliadku polície. Za to súd žalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s dohľadom probačného a mediačného úradníka. Súd zároveň zakázal žalovanému v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia požívať alkoholické nápoje a iné omamné látky a uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Súd mal ďalej preukázané, že E. F., nar. XX.XX.XXXX žiadosťou zo dňa 19.11.2021 požiadala žalobkyňu o odškodnenie obete trestného činu podľa zákona č. 274/2017 Z. z. Rozhodnutím o odškodnení č. 12272/2022/143 zo dňa 01.04.2022 žalobkyňa priznala E. F. odškodnenie v sume 5.800,- Eur, ktoré jej bolo uhradené dňa 12.04.2022. V nadväznosti na uvedené súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V súvislosti s trestným činom žalovaného, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom súdu, žalobkyňa na základe žiadosti obete zločinu týrania blízkej a zverenej osoby svojím rozhodnutím č. 12272/2022/143 zo dňa 01.04.2022 priznala E. F. odškodnenie v sume 5.800,- Eur. Vyplatením priznaného odškodnenia prešiel nárok obete voči žalovanému podľa § 21 ods. 1 zákona č. 274/2017 Z. z. na žalobkyňu. Keďže bolo preukázané, že žalovaný nezaplátil vyplatené odškodnenie, súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 5.800,- Eur. K námietkam žalovaného, ktorý v podanom odpore tvrdil, že išlo o vymyslené týranie a voči E. F. sa nedopustil fyzického ani psychického týrania súd uviedol, že pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o správnosti rozhodnutia okresného súdu mal možnosť sa v danej trestnej veci brániť podaním odvolania, čo však neurobil a trestný rozsudok tak nadobudol právoplatnosť. Súd je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom kto ho spáchal; je viazaný výrokom rozhodnutia v trestnom konaní a z výroku o vine musí vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatela. Opis skutku je predmetom ustálenia v trestnom konaní a nemôže byť nanovo prehodnocovaný v civilnom konaní. Z uvedených dôvodov považoval súd námietky žalovaného za nedôvodné. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom súdu absolútne nesúhlasí, pretože štát poskytol túto sumu E. F. ako odškodnenie za jej vymyslené údajné týranie, ktoré sa ničím nepotvrdilo. On, ako aj súd, má zápisnice o výpovediach odborníkov, rôznych svedkov a aj svedkov, ktorých si priamo navrhla E. F. a títo tiež niečo také nepotvrdili. Aj príslušný vyšetrovateľ vyhodnotil situáciu ako priestupok a nie trestný čin týrania. Za vymyslené týranie E. F. bol nespravodlivo odsúdený. Vo výkone trestu nútene strávil 8 mesiacov, následne po prepustení bol ešte 4 mesiace v domácej väzbe na náramku, za čo on má ešte platiť. Myslí si, že odškodniť by jeho mala E. F., pretože to, čo mu zariadila a čo malo za následok, že 1 rok nič nezarábil a nemohol splácať finančné záväzky, ako aj za spoločenské zneváženie – register trestov. Poukázal na dôvody uvedené v ním podanom odpore proti platobnému rozkazu, kde sú uvedené tiež ďalšie skutočnosti, ako aj čísla zápisníc zúčastnených svedkov. V závere uviedol, že 3 mesiace je bez práce, je na tom zdravotne zle.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

4. V dôsledku odvolania podaného žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmaním odvolania žalovaného mal za preukázané, že odvolanie žalovaného síce neobsahuje všetky náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP, avšak netrpí takými vadami, pre ktoré vady by nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať, a preto odvolací súd vecne odvolanie žalovaného prejednal.

8. Na základe podaného odvolania žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie, tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, keď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný, ako odvolateľ, v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadal ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ustanovením § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného, ako aj odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného dôvodné nie je a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

9. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovej časti, tak aj časti odôvodnenia. Zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného odvolací súd v zásade k jedinej odvolacej námietke žalovaného uvedenej v podanom odvolaní, keď namietal, že štátom bola poskytnutá E. F. žalovaná suma ako odškodnenie za jej vymyslené údajné týranie, ktoré sa ničím nepotvrdilo, s námietkou, že bol nespravodlivo odsúdený, odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka nie je spôsobilá privodiť záver o nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie v predmetnej veci. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie zdôrazňuje, že podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku je súd pri rozhodovaní viazaný okrem iného rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom kto ich spáchal, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, a to rozsudkom Okresného súdu Brezno vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/108/2020, že A. B., t. j. žalovaný, bol rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 3T/108/2020 – 594 zo dňa 10. 05. 2021 uznaný vinným za skutok, že blízkej osobe (E. F.) spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, vulgárnym správaním, odopieraním bývania, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý výkon trestu bol obžalovanému A. B. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s dohľadom probačného a mediáčného úradníka okresného súdu. Zároveň mu bolo súdom zakázané v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia požívať alkoholické nápoje a iné omamné látky a bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie formou ambulantnou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.05.2021. Odvolací súd zdôrazňuje, že v ustanovení § 193 CSP sú taxatívnym spôsobom vymedzené prípady, ktoré ako prejudiciálne v tomto režime súd v civilnom sporovom konaní riešiť nemôže, keď riešenie týchto otázok je len v kompetencii príslušných vnútroštátnych a medzinárodných súdov a ich rozhodnutiami je súd viazaný. Tak je tomu aj v prípade rozhodovania o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto tento trestný čin spáchal. Pokiaľ teda žalovaný v podanom odvolaní namietal, že týranie E. F. bolo vymyslené a ničím sa nepotvrdilo, táto odvolacia námietka dôvodná nie je, keďže v konaní súd prvej inštancie mal nepochybne preukázané, že súd, a to Okresný súd Brezno, v rámci trestného konania rozhodoval o vine A. B., ako obžalovaného, pričom bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu práve za to, že opakovane spôsoboval psychické a fyzické utrpenie svojej

družke E. F.. Keďže otázkou spáchania trestného činu a ako aj rozhodnutím o tom, kto tento trestný čin spáchal (žalovaný) je súd viazaný, a to práve hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 3T/108/2020 – 594 zo dňa 10.05.2021, odvolacia námietka žalovaného v podanom odvolaní neobstojí a dôvodná nie je. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o uplatnenom nároku aplikoval ním citované zákonné ustanovenie a správne pri postupe v zmysle § 193 CSP vychádzal z výroku trestného rozsudku, keďže súd v konkrétnej veci je viazaný výrokom vyššie uvádzaného rozsudku Okresného súdu Brezno v konaní 3T/108/2020. S poukazom už na vyššie uvedené, berúc do úvahy riadne odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie a berúc do úvahy odvolacie dôvody žalovaného v podanom odvolaní, dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Rovnako odvolací súd v rámci odvolacieho konania podrobil odvolacieho prieskumu aj závislý výrok, a to výrok o náhrade trov konania, pričom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol vecne správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto súd správne rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % žalobkyni priznal a žalovanému uložil povinnosť nahradiť tieto trovy konania žalobkyni, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodovať súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Hoci v odvolacom konaní žalobkyňa bola úspešnou stranou sporu, preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalobkyni v rámci odvolacieho konania žiadne trovy konania nevznikli, a preto rozhodol, že žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, hoci by jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania pri právnom posúdení v zmysle § 255 ods. 1 vznikol. Keďže však žalobkyni v rámci odvolacieho konania žiadne trovy konania nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že v odvolacom konaní úspešnej strane sporu, t. j. žalobkyni, náhradu trov konania nepriznal.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).